

Доста је и населено наше то отечество: въ него живѣятъ много народи, има много градове и безбројни села. Всички тѣх градове и села, и всички тѣх народи познаватъ единъ господарь и се покоряватъ на единъ царь.

На свѣтътъ има и други много държави и земи; нъ човѣкъ има само една рождена майка и една само родина.

СТАРИЙ ПРЪСЛАВЪ.

Минаха прѣзъ прустътъ, искачиха се на стѣна та, сетнѣ се качиха на една кула въ лѣтни ти царски палати, които стоаха верѣдъ градина та на една могила.

Отъ кулата откри се прѣдъ очи ти имъ цѣль Прѣславъ. Тоа градъ стоаше въ единъ долъ, който раздѣлаше единъ рѣтъ отъ стара планина. Отъ камъ пладниъ и полуноштъ бѣше обиколень съ високи голи камене, отъ камъ истокъ съ каменна стѣна, задъ която окоото потъноваше въ расцвѣтъла пѣстра полана, въ стрѣмнини, шарени съ цвѣтна, въ зелена гора, въ тъмни долове, въ бърда и голини.

Вишеградъ или царюви ти дворове, заградени съ зѣбюести стѣни, стоаха като вѣнецъ на врѣхътъ на една могила, врѣзъ единъ долъ, въ който течаше вода отъ свето то кладенче, и се възвиваше камъ гора та на заходъ отъ градътъ. Отъ камъ полана та стоаха владишки ти дворове при съборна та црѣква на Св. Георгиа, около стѣни ти бѣха търговски ти дворове (безестень) съ болти грѣцки и иерменски. Къшти ти обиколени съ лоза и градини, стърчаха по стрѣмни ти брѣгове.

Съборна та црѣква на Св. Георгий бѣше зидана, като други ти црѣкви; такъво зидство се нарича грѣцка архитектура, нъ по-право можемъ да го наречемъ зидство на вѣсточната црѣква; то бѣше четвъртитъ зидъ съ тъмни сводове и съ кубе на четире стѣла, покрито съ мѣдни позлатени листа. Стѣни ти извнѣтрѣ бѣха покрити съ мусиа, и иписани съ свети икони; — дѣлбано и позлатено темпло прѣдъ олтарьтъ. Извнѣтъ подъ стрѣха та на около напрѣтъ, иписана съ свештени ликове отъ ветхий и новий завѣтъ, съ ликове на патриарси, пророци и велико-мъченици. Отъ источната страна прустъ, който водѣше на поланата; тука до стѣна та бѣше издигнато царско мѣсто, отъ която обаждаха на народътъ съборни ти рѣшеня.